

Den Fordel skulde nemlig komme derigennem, at mens der nu kun er 0,3 Øres Forskel paa, om de danske Sukkerfabrikker købe deres Raastoffer her i Landet eller fra Udlandet, altsaa som det var i Fjor 5,2 ved Køb her i Landet, 5,5 ved Køb i Udlandet, saa bliver Forskellen nu større, og jo større den Forskel er, des mere Sandsynlighed er der for, at Fabrikkerne ikke købe deres Raastof i Udlandet. Nu er Forskellen sat op til 0,95 i Stedet for 0,80. Det er en Hemsko paa Fabrikkerens Tilbøjelighed til at købe i Udlandet, altsaa en Opmuntring til dem til at købe i Indlandet, altsaa i Virkeligheden en Fordel overfor de Sukkerroedyrkere, vi talte om før.

Til Slutning skal jeg angive min Stilling til det Punkt, hvor det ærede Medlem fik Tilslutning fra det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) og vist i øvrigt fra flere, nemlig det Spørgsmaal, om det ikke vilde være heldigst at lade dette Forslag gaa i Udvalg, dels for at vente paa den Tid, da Toldlovene kunde komme frem samlede, dels for at opnaa Mulighed for at underkaste enkelte Punkter, hvorom der er Uoverensstemmelse, en nærmere Drøftelse. Jeg anser det for en Selvfølge, at Sukkerloven ikke kan fremmes til endelig Vedtagelse, før den paa en eller anden Maade kan komme frem samtidig med hele Toldlovsforslaget. De ere jo knyttede saa nøje sammen, at de maa dele Skæbne. Men hvorvidt det skal ske gennem Nedsættelse af Udvalg nu eller paa anden Maade, spiller ikke nogen større Rolle, og for saa vidt der fra anden Side skulde stilles positivt Forslag om at henvise Lovforslaget til et Udvalg, skal jeg ikke have noget derimod.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Da det ærede Medlem for Nakskov (Ludvig Reventlow) før skulde nævne et bestemt Eksempel, hvorved det skulde godtgøres, at Københavnerne havde vist Mangel paa Interesse for Landbrugets Interesser, havde han ikke andet at nævne eller hentyde til end nogle Udtalelser, som ere fremsatte oppe i Landstinget, men det viser sig, at disse Udtalelser netop ere fremsatte af en af Landbrugets egne Repræsentanter, nemlig det ærede 1ste Medlem for 2den Landstingskreds (Bramsen), og vi Københavner kunne dog ikke gøres ansvarlige for, hvad

Landbrugets egne Repræsentanter udtale. Det var altsaa et meget uheldigt Eksempel, det ærede Medlem for Nakskov kom med.

Chr. Reventlow: Det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam) begyndte sine Betragtninger med et Par Bemærkninger til mig og erklærede, at det, jeg havde sagt, muligvis vilde tage sig godt ud i „Lolland-Falsters Stiftstidende“. Jeg havde derefter ventet, at det ærede Medlem vilde give en Forklaring, som vilde tage sig godt ud et hvilket som helst Sted, men i Stedet for endte han med at erklære, at hele Spørgsmaalet var saare vanskeligt at hitte ud af; han kunde i alt Fald ikke, og derfor henstillede han atter at henvise Sagen til et Udvalg. Da det ærede Medlem allerede har siddet i Udvalg om dette Spørgsmaal en Gang, vilde det vistnok være ganske haabløst for hans Skyld at sende det i et nyt Udvalg. Det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre) frakendte mig omtrent al mulig Forstand paa det foreliggende Spørgsmaal. Den faktiske Udtalelse, han fremkom med, bestod imidlertid kun deri, at Larsbjørnsstrædes Raffinaderi vilde faa en Øre mindre i Beskyttelse end De danske Sukkerfabrikker. Det passer absolut ikke. Det vil faa nøjagtig den samme Stilling overfor sin Indførsel af udenlandsk Raa-sukker, som de danske Fabrikker have overfor deres Indførsel af udenlandsk Raa-sukker. Det vil blive stillet ganske nøjagtigt ens med dem paa dette Omraade.

I øvrigt vil jeg kun gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck). Jeg vil selvfølgelig takke det ærede Medlem for den trøsterige Tale, han holdt ved Baaren, men det ærede Medlem tog noget fejl, for jeg har ikke i særlig Grad grædt over Sukkerfabrikkernes Stilling. Det, jeg fældede Taarer over, var den noget udsatte Stilling, man gav Roedyrkingen og Raa-sukkertilvirkningen her i Landet i Fremtiden. Naar det ærede Medlem mente, at disse Forslag vilde give De danske Sukkerfabrikker Monopol paa Raffinering og Forhandling af Sukker, vil det dog kun kunne lade sig gøre under Forudsætning af, at den Beskyttelse, man har givet Roedyrkerne og Raasukkeret, er for lille. Thi hvis den var tilstrækkelig stor, saaledes at Roedyrkerne og Raasukkerfabrikkerne her i Landet nogenlunde kunde foreskrive De danske Sukkerfabrikker deres Betingelser, saaledes at ikke al Beskyttelse laa paa De